ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ଯଶୱନ୍ତ ଗୋରେ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 26,1995

[ଆର୍. ଏମ୍. ସାହାଇ ଏବଂ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ :

କର୍ମଚାରୀ - ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତି - ମୂଳ ବିଭାଗର ସହମତି ସହିତ ଦୀର୍ଘ ଅବଧି ପାଇଁ ଜାରି ରଖିବା - ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ମୂଳ ବିଭାଗରେ ହେଉଥିବା ସ୍ୱଳ୍ପକାଳୀନ ପଦବୀ - କାମଚଳା ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ଏହିପରି ପଦବୀ -ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତିରେ ଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନପତ୍ର ପଦୋନ୍ନତି ନାହିଁ-ମୂଳ ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ କାମଚଳା ଆଧାରରେ ପଦୋନ୍ନତି -ନ୍ୟାୟିକ ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କାମଚଳା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନିଯୁକ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ -ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ତାରିଖ ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ -ନ୍ୟାୟିକ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଲାଭ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ -ତାଙ୍କ କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ତାରିଖ ଠାରୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଜାତୀୟ ନମୁନା ସର୍ଭେ ସଂଗଠନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅପିଲକାରୀ ,1961 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 6 ରେ ଜନଗଣନା ବିଭାଗର ତାଲିକାକରଣ ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତିରେ ଯାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ , 1969 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 21 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୂଳ ବିଭାଗ ଏବଂ UPSC ର ସହମତିରେ ଜନଗଣନାର ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ । ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ, ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମୂଳ ବିଭାଗରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ କେବଳ ସ୍ୱଳ୍ପକାଳୀନ ପଦବୀ ଖାଲି ଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପଦବୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିଭାଗକୁ ଫେରିବାକୁ କୁହାଯାଇନଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେ , 1974 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 31 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନଗଣନା ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମୂଳ ବିଭାଗରେ କାମଚଳା ଆଧାରରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କୁ ନିଦର୍ଶନପତ୍ର

ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ତେବେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପରେ, ତାଙ୍କୁ କାମଚଳା ଆଧାରରେ 11.4.1975 ରେ ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ନରେନ୍ଦ୍ର ଚଡ୍ଡା ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ, [1986] 1 SCR 211 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅପିଲକାରୀ କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ 1969ରୁ 1975 ମସିହା ମଧ୍ୟରେ କାମଚଳା ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ମାତ୍ରାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲେ, ଯିଏକି ତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ତାରିଖ ଠାରୁ ମୂଳତଃ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ପ୍ରଶାସନିକ-ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେହି ସମାନ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଦାବି କରିଥିଲେ ଯାହା ନରେନ୍ଦ୍ର ଚଡ୍ଡାଙ୍କ ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଧାରରେ ସମାନ ଭାବରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ଖାରଜ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :1. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅପିଲକାରୀ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଭାବେ ଥିଲେ । ତେଣୁ ନରେନ୍ଦ୍ର ଚଡ୍ଡାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁବିଧା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଟୋବର, 1969 ରୁ ମୂଳ ବିଭାଗରେ କାମଚଳା ଆଧାରରେ ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ତାଙ୍କ କନିଷ୍ଠ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଦିନଠାରୁ ସେ ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କନିଷ୍ଠଙ୍କୁ , 1986 ମସିହା ମେ 22 ରେ କାମଚଳା ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା 1969 ରୁ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦିଆଯିବା ପରେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ 17.3.1983 ରୁ 1986 ରେ ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟ 17.3.1983 ରୁ ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀ ଅବସର ନେଇଛନ୍ତି, ସେ ଏହି ଆଦେଶରୁ ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

ନରେନ୍ଦ୍ର ଚଡ୍ଡା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1986] 1 SCR 211 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖା ଯାଇଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 2896/1989 ।

T.A. 493/1986 ରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର 29.1.83 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. କେ. ସାଙ୍ଗୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଏ. ଏନ୍. ଜୟରାମ, ସି. ଭି. ସୁବ୍ବା ରାଓ, ଟି. ସି. ଶର୍ମା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ସୁଷମା ସୁରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଏହି ଅପିଲ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି ଯାହା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ତାଙ୍କୁ ସେହି ସମାନ ସୁବିଧା ମଞ୍ଜୁର ଏବଂ ବିସ୍ତାର କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା ନରେଂଦର ଚଢ୍ଢା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ *ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସମାନ ଭାବରେ , [1986] 1 SCR 1 211* ରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଯେଉଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତଥ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି ଅପିଲକାରୀ , 1950 ମସିହା ଜୁଲାଇ 25 ରେ ଜାତୀୟ ନମୁନା ସର୍ଭେ ସଂଗଠନରେ ଆରକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । 1954 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 4 ତାରିଖରେ ସେ ପରୀକ୍ଷଣ ଆରକ୍ଷୀ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ । ସେ 1955 ରେ ସହକାରୀ ଅଧିକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । 1961 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ 6 ତାରିଖରେ ସେ ନାଗପୁରର ଜନଗଣନା ବିଭାଗକୁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ 1961 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ 6 ତାରିଖରୁ 1969 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସ 21 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ବିବରଣୀ ଲେଖନ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମୂଳ ବିଭାଗରେ ନିଦର୍ଶନପତ୍ର ପଦୋନ୍ନତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ ପଦବୀକୁ ଅଧିକ୍ଷକ ଭାବେ ପୁନଃନାମକରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ ଜନଗଣନା ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ 1969 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 21 ରୁ ଜନଗଣନା ବିଭାଗର ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ 1974 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 31 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଥିଲେ । ସେ ସେଠାରେ କାମ କରୁଥିବା ସମୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଭାଗରେ ତାଙ୍କର ବିଚାରକୁ ନେଇ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା । 1970 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 21 ରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାହାର

କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଚିଠିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜନଗଣନା ବିଭାଗରେ ଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ ସ୍ୱଳ୍ପକାଳୀନ ପଦବୀ ଖାଲି ଥିଲା, ତେଣୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ପଦବୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ବିଭାଗକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ କହିବା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେ ଜନଗଣନା ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିଥିଲେ । କୌଣସି ନିୟମିତ ପଦବୀ ଖାଲି ନ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ନିଦର୍ଶନପତ୍ର ପଦୋନ୍ନତି ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇପାରିନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଜନଗଣନା ବିଭାଗରେ ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବେ ତାଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ଜନଗଣନା ବିଭାଗ, ମୂଳ ବିଭାଗ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହମତିରେ ହୋଇଥିଲା । 1975 ରେ, ସେ ତାଙ୍କ ମୂଳ ବିଭାଗକୁ ଫେରିଥିଲେ ଏବଂ କାମଚଳା ଆଧାରରେ 11.4.1975 ରେ ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଜନଗଣନା ବିଭାଗରେ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତିରେ ଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କ କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ମୂଳ ବିଭାଗରେ କାମଚଳା ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ 1969 ମସିହାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । 1986 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 11 ରେ ନରେନ୍ଦର ଚଡ୍ଢା (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀ ସଙ୍ଗଠନରେ ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖଠାରୁ ପ୍ରକୃତରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ, 1969-75 ମଧ୍ୟରେ ମୂଳ ବିଭାଗରେ କାମଚଳା ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସେହି କନିଷ୍ଠମାନେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାର କାରଣ ଥିଲା ଯେ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭର ପ୍ରୟୋଗକୁ ସୀମିତ କରିଛି ଯେଉଁମାନେ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀ ଜନଗଣନା ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ 1975 ମସିହାରୁ ତାଙ୍କୁ ମୂଳ ବିଭାଗରେ କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ଦିନଠାରୁ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଅପିଲକାରୀ ପାଖରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିକଟକୁ ଯିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନଥିଲା, ଯାହା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳାଫଳ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଅକ୍ଷମତା ପ୍ରକାଶ କରିଛି, କାରଣ ତାଙ୍କୁ ବିଭାଗର କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଭାବରେ ଥିଲେ । ସମ୍ଭବତଃ ସେ ଜନଗଣନା ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଜନଗଣନା ବିଭାଗ ଏବଂ ମୂଳ

ବିଭାଗରେ ପଦବୀଟି କାମଚଳା ପଦବୀ ଥିଲା ଏବଂ ବିଭାଗ ନିଜେ ବିବେଚନା କରିଥିଲା ଯେ ଜନଗଣନା ବିଭାଗରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଜାରି ରଖିବା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମୂଳ ବିଭାଗରେ ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପଦବୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ପକ୍ଷପାତିତା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ନରେନ୍ଦର ଚଡ୍ଢା (ଉପରୋକ୍ତ)ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଲାଭ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ବିସ୍ତାରିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଟୋବର, 1969 ରୁ ଶ୍ରେଣୀ IV ରେ ମୂଳ ବିଭାଗରେ କାମଚଳା ଆଧାରରେ ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ତାଙ୍କ କନିଷ୍ଠ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଦିନଠାରୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଆମେ ଆହୁରି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛୁ ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶ୍ରୀ ଚୌରାସିଆଙ୍କୁ 22 ମେ, 1986 ରେ କାମଚଳା ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅଦାଲତ1969 ରୁ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଗଣନା କରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ 1986 ରେ ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପଦବୀଟି ଏକ ପଦୋନ୍ନତିମୂଳକ ପଦବୀ ।ଏହା କୌଣସି ଚୟନକାରୀ ପଦବୀ ନୁହେଁ । ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀ 1983 ମସିହାରୁ ଡେପୁଟି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ଶ୍ରୀ ଚୌରାସିଆଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ଥିଲେ, ତେଣୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ 17.3.83 ରୁ ଡେପୁଟି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦାବି ଆବେଦନ, ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଢଙ୍ଗରେ ସଫଳ ହୁଏ ।

ଅପିଲକାରୀ ଅବସର ନେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମକୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।ଏହି ଆଦେଶ ଆସୁଥିବା ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ସେ ହକଦାର ହେବେ । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ. ଏ.

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
 କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।